

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg har en enkelt kommentar til hr. Thulesen Dahl og derefter et spørgsmål.

Kommentaren går på behovet for fælles retlige regler, som hr. Thulesen Dahl sagde: Når vi nu har indgået Schengenaftalen, så er vi også nødt til at have fælles retlige regler. Jamen hr. Thulesen Dahl og jeg har netop sammen været til COSAC-møde i Helsinki, og dér fik vi forklaret, at England og Skotland ikke har fælles retlige regler, så det kan altså godt lade sig gøre at have visse forskelle, som er historisk betingede, endda selv om man er inden for samme statsdannelse. Så det er ikke nogen betingelse, at man har fælles retlige regler.

Så spørgsmålet: Nu har jeg hørt, at hr. Kristian Thulesen Dahl spørger samtlige ordførere i dag, hvor lang tid der skal gå mellem udskrivelsen af en folkeafstemning og afholdelsen af den. Kan vi så ikke også få et bud fra hr. Kristian Thulesen Dahl? Det var der nemlig ikke noget bud om i det forslag til vedtagelse, der blev fremsat.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal selvfølgelig over for formanden beklage min utilstrækkelige håndskrift, men sige, at jeg faktisk ikke havde planlagt at fremsætte et sådant forslag i dag, for jeg havde håbet, at vi under debatten kunne have fået en diskussion om et fælles sæt spilleregler. Derfor var det mit udgangspunkt, at der slet ikke var behov for det, for jeg tænkte: Selvfølgelig kan vi da lave det.

Mit eget bud har været, at den mindste periode er 12 måneder, fra man udskriver en folkeafstemning, til den bliver afholdt, men det ligger vi da ikke fast på. Det afgørende er da, at der kan laves en fælles aftale alle Folketingets partier imellem.

Jeg forstår stadig væk ikke, at vi ikke engang kan få et svar fra de ordførere, der har haft ordet, og som er blevet bedt om at komme med en vurdering af, om man f.eks. er villig til at gå ned på 6 uger og sige: Jamen vi nøjes med 6 uger, fra vi udskriver en folkeafstemning, til den bliver afholdt. Vi kan ikke engang få et svar på det og få at vide, om man vil gå så langt ned. Det synes jeg da er faretruende.

Lad mig bare sige om det andet, fru Elisabeth Arnold rejser: Jamen jeg skal medgive, at der selvfølgelig vil være områder, hvor vi kan have

andre regler, men jeg tror bare, at den indre logik i det her, er, at der i en stadig højere grad kommer fællesregler, når man har et område med fuldstændig åbne grænser. Det er den udvikling, som jeg synes er uheldig.

Mimi Jakobsen (CD):

Om det seneste indlæg – dermed mener jeg selvfølgelig hr. Thulesen Dahls ordførertale – vil jeg blot sige, at nok tror jeg, det står lysende klart, at hr. Thulesen Dahl lider meget af snæversynethed, men det skal han ikke være så frygtelig ked af, for han kommer da i hvert fald aldrig til at lide af indeklemt brok; han får det da ud i rigt mål.

Der var jo ikke en sætning om, hvad Dansk Folkeparti så vil. Hvad kan vi bidrage med? Hvordan kan vi påvirke? Hvordan kan vi så løse problemerne? Det var kun: Det vil vi ikke, og det er vi imod, og det er måske uden os, og det er vi bekymrede for, og så kan Europa seje, og så kan vi hygge os i tryghed herhjemme. Sådan siger vel at mærke hr. Thulesen Dahl.

Må jeg takke statsministeren og udenrigsministeren for gode indlæg i dag. Navnlig var jeg så utrolig glad for, at begge indlæg meget både interessant og spændende beskæftigede sig med, hvad der faktisk sker i det europæiske samarbejde, for det har jo stort set ikke præget debatten her, må man så sige. Ingen har følt sig særlig trykkede af det under selve debatten. Den har drejet sig om forhold mest af interesse for møntsamlerne, om, hvad der foregik på Socialdemokratiets årsmøde, hvor halvdelen af os andre i hvert fald ikke har været til stede, og andre delikate sager.

Ordførerne har, synes jeg, gjort et behjertet forsøg på dog at beskæftige sig med temaet, men jeg må da sige, at hvis det, der er foregået her i dag, skal være udtryk for den folkelige debat, vi skal have i gang, så håber jeg, den bliver kort, og det tror jeg befolkningen vil være helt indforstået med.

Kunne vi dog ikke få vendt dagsordenen nu, få en debat om, hvad der sker i det Europa, hvor vi bor og lever hvert eneste år og hver dag, og hvor intet sker, som ikke har en eller anden grad af påvirkning af os og vores dagligdag? Kan vi dog ikke stoppe ligegyldige diskussioner om datoer og om afstanden mellem datoer for afstemninger og debatter? Det er så ligegyldigt!

Men det, der ikke er ligegyldigt, er det, som både statsministeren og udenrigsministeren